

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

9. Propter iusiurandum autem iussit dari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

IN MATTHÆI CAP. XIII.

9. Propter iusiurandum autem iussit dari.

INDVLGET hic stomacho suo Calvinus, non verbi Dei interpretem, sed maledicum & incensperantem conuiciatorem agens. Quum enim ex hoc Hero-lis iureiurando tum temerario & ineptum maiori cum impietate seruato, sana doctrina duplex sacrilegium virandum colligat; vnum, ne temere Dei nomen assumatur; alterum, ne quod temere iuratum est, cum manifesta impietate seruetur: Calvinus ex hac sana doctrina religioni Catholice hanc calumniam struit. *Hinc sequitur ait, vota monastica, quibus coniuncta est manifesta impietas, non magis conscientiam ligare quam magicos exorcismos, quia Deus sacrum suum nomen ad peccati confirmationem valere non vult.* Ponit homo impius pro manifesta impietate, ponitque tantum, nec vel vno verbo probat, quod tota semper Ecclesia Christi Catholica pro summa pietate, ac totius pietatis perfectione complexa est. Cui breuiter respondendum est. *Va vobis qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, ac lucem tenebras, ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. Va qui sapientes estis in oculis vestris, & erram vobismetipsis prudentes.* Nisi enim arrogantissimus Calvinus in oculis suis valde sapiens fuisset, vota monastica in tota semper Ecclesia & totius antiquitatis testimonio probatissima, tam perfrecta & impudenti fronte *manifeste* impu- nunquam pronunciaisset. Sed huic impudentia vnus Augu- stinus, quæ vnus maximi semper Calvinus facit, satisfaciet. Quod enim de Donatistis dixit, hoc aptissime in Calvinum quadrat. *Merito (inquit) insultant nomini unitatis qui se ab unitate praeciderunt: merito illis displicet nomen monachorum, quia illi nolunt habitare in vnum cum fratribus, sed sequentes Donatum, Christum dimiserunt.* Hoc ille. Porro de eisdem Monachis alibi dicit. *Qui non perseuerauerit implere quod vouit, sit desertor tam sancti propositi, & reus voti non reddit.* Hæc ille. Rursum alio in loco plenius. *Est quidam modus vouendi communis omnibus eorum quæ in communi precipiuntur. Sunt etiam vota propria singulorum. Alius vouet Deo castitatem coniugalem, ut præter uxorem suam non nouerit aliam. Alij etiam vouent, & si experti tale coniugium, ultra nihil tale pari, nihil tale concupiscere aut sustinere: & ipsi vouerunt aliquid maius quam*

Vota monastica de-feruntur.

Esa. 5.

Enarrat. in Psal. 1. 2.

In Psal. 99

In Psal. 7. prope finem.

quàm illi. Alij virginitatem ipsam ab ineunte aetate vouent, vt nihil tale vel experiantur, qualis illi experti sunt & reliquerunt: & isti vouerunt plurimum. Alij vouent domum suam esse hospitalem omnibus sanctis aduenientibus. Magnum votum vouent. Alius vouet relinquere omnia sua distribuendo pauperibus, & ire in communem vitam, in societatem sanctorum. Magnum votum vouit. Quisque quod vouere voluerit, voueat. Illud attēdat, vt quod vouerit reddat: quia scriptum est, Vouete & reddite Deo vestro. Hæc ille, & multo illic plura. Idem denique voti semel facti vinculum vrget, & premit, in lib. de adulterinis coniugijs. lib. 1. cap. 24. Soler Calvinus D. Augustinum fidelissimum antiquitatis interpretem merito vocare. Expostulent ergo contra illum, imò contra totam antiquitatem Calvinistæ, quibus auctore Caluino vota monastica cum manifesta impietate coniuncta videntur.

19. *Aspiciens in caelum benedixit.*

Benedictio hoc loco, ait Calvinus, vt alibi saepe pro gratiarum actione capitur. Sed eadem historia apud Lucam posita hanc expositionem manifesti erroris conuincit, nisi forte ipsis panibus ac piscibus gratias egisse Christum dicere velit Calvinus. Nam in Luca sic legitur. *Acceptis quinque panibus & duobus piscibus, respexit in caelum, & benedixit illis, & fregit.* Manifestè dicitur quòd Christus ipsis panibus & piscibus benedixit, id est, bene precatus fuerit, aspiciens in caelum, vt potestatem hanc benedicendi & per benedictionem multiplicandi à cælo se accipere profiteretur. Porro idem Calvinus in capite 19. Matth. ad illa verba, *Oblati sunt ei paruuli vt imponeret eis manus,* ait Christum oblatos sibi paruulos solenni benedictionis ritu Deo Patri consecrassè. Beza in hunc Matth. locum benedictionem quoque interpretatur gratiarum actionem, quia Matth. 15. & Ioan. 6. in simili miraculo ponitur vox *ἀὐχ* *εὐχαριστίας*, gratias egit, non autem, *ἀλόγως*, benedixit. Cæterum Luc. 9. vbi nō solum repetitur verbum *ἀλόγως*, benedixit, sed additur relatiuum *αὐτοῖς*, illis, id est, panibus, in hunc modum cauillatur. *Non dubium est (inquit) quin ἀλόγως hoc loco significet τὸ ἀὐχ εὐχαριστίας id est, gratias agere. Quia tamen additur relatiuum αὐτοῖς, & nimis absurdum fuerit cogitare Christum egisse panibus gratias, aut precatum esse panes ac pisces, emollienda est hæc interpretatio. Dicitur ergo panibus benedixisse, id est, de his panibus ac piscibus gratias egisse Deo Patri, & simul eum precatus vt tantilla panum ac piscium copia*

Luc. 9.

Benedictio
creaturarū

Beza in-
nu lucta &
terg uersa-
tio.